

RIKSDAGENS SVAR 20/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till ändring av vissa bestämmelser om återkrav i lagar som gäller utkomstskydd

Ärende

Regeringen har till 2003 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till ändring av vissa bestämmelser om återkrav i lagar som gäller utkomstskydd (RP 158/2003 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 4/2004 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 88 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 328/1997, och
fogas till lagen en ny 88 b § som följer:

88 a §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

88 b §

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den andra meningen i 88 a § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskrip-

tionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 57 § 2 mom., sådant det lyder i lag 329/1997, och
fogas till lagen en ny 57 a § som följer:

57 §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

57 a §

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om

inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den andra meningen i 57 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av lagen om studiestöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 januari 1994 om studiestöd (65/1994) 27 § 2 mom., sådant det lyder i lag 341/1997, och
fogas till lagen nya 27 a och 38 a § som följer:

27 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

27 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som före-

skrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

38 a §

Preskription av borgensfordran

En borgensfordran preskriberas fem år efter det att Folkpensionsanstalten betalade studielånet till ett kreditinstitut, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en borgensfordran avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 27 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av lagen om bostadsbidrag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juni 1975 om bostadsbidrag (408/1975) 19 § 2 mom., sådant det lyder i lag 755/1993, och
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

7 kap.

Återkrav

19 §

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

19 a §

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran

som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den andra meningen i 19 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 11 kap. 10 § 2 mom. och
fogas till 11 kap. en ny 15 a § som följer:

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

10 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen av arbetslöshetsförmånen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

15 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av ovan i 10, 11 och 12 § avsedda förmåner, stöd eller bidrag som betalats till ett för stort belopp samt den ränta som be-

stäms med stöd av 11 § skall fattas inom fem år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav och den dröjsmålsränta på fordran som bestäms med stöd av 11 § preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav och dröjsmålsräntan avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 11 kap. 10 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner, stöd och bidrag som betalats till ett för stort belopp och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag**om ändring av 15 och 21 § lagen om vuxenutbildningsstöd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 21 § 2 mom. och fogas till 15 § ett nytt 3 mom. och till 21 § ett nytt 4 mom. som följer:

15 §

Förmånstagarens finansieringsandel i vissa fall

Beslut om uppbörd av en finansieringsandel

enligt 1 mom. skall fattas inom fem år från det att en person med stöd av lag har rätt till ålderspension. En fordran som fastställts genom beslut preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan

dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

21 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt vållande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

Beslut om återkrav av en förmån som betalats till ett för stort belopp skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 21 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats till ett för stort belopp, finansieringsandelar som uppbärs och fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av militärunderstödslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i militärunderstödslagen av den 20 augusti 1993 (781/1993) 18 § 2 mom., sådant det lyder i lag 339/1997, och
fogas till lagen en 18 a § som följer:

18 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från

förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det

förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

18 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av

skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 18 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 20 december 1996 om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) 21 § 2 mom., sådant det lyder i lag 337/1997, och fogas till lagen en ny 21 a § som följer:

21 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det

förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

21 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom

beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den andra meningen i 21 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 8 e § 2 mom., sådant det lyder i lag 333/1997, och
fogas till lagen en ny 8 f § som följer:

8 e §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

8 f §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från

dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den andra meningen i 8 e § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om

de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av 30 § lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 30 § 2 mom., sådant det lyder i lag 334/1997, och
fogas till 30 §, sådan den lyder i nämnda lag 334/1997, ett nytt 5 mom. som följer:

30 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från förmånstagarens eller dennes företrädares sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav pre-

skriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
 Den andra meningen i 30 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av lagen om moderskapsunderstöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 maj 1993 om moderskapsunderstöd (477/1993) 10 § 2 mom., sådant det lyder i lag 783/2002, och
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

10 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund av understödet eller bidraget inte berodde på svikligt förfarande från understöds- eller bidragstagarens eller dennes företrädares sida. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäliga kostnader att fortsätta återkrävandet.

10 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från

dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 10 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av barnbidragslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i barnbidragslagen av den 21 augusti 1992 (796/1992) 14 § 2 mom., sådant det lyder i lag 335/1997, och
fogas till lagen en ny 14 a § som följer:

14 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande av den som har rätt att lyfta barnbidraget eller dennes företrädare eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

14 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från

dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 . Den andra meningen i 14 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag**om ändring av lagen om särskilt stöd till invandrare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 december 2002 om särskilt stöd till invandrare (1192/2002) 32 § 2 mom. och fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

32 §

Återkrav

Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande från

förmånstagarens eller dennes företrädarens sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av förmånstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det

förmånsbelopp som inte återkrävts medför oskäl-
liga kostnader att fortsätta återkrävandet.

32 a §

Preskription av fordringar

Beslut om återkrav av en förmån som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från dagen för utbetalning av förmånen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § lagen om preskription av

skulder (728/2003). Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den andra meningen i 32 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lagen tillämpas också på förmåner som betalats utan grund och på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av lagen. När preskriptionstiden för sådana fordringar räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av 19 och 21 § lagen om alterneringsledighet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om alterneringsledighet (1305/2002) 19 § 2 mom. och 21 § 1 mom. som följer:

19 §

Återkrav av alterneringsersättning

Har alterneringsersättning annars betalats utan grund eller till ett för stort belopp, skall den överbetalda ersättningen återkrävas. Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och om utbetalningen utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grov oaktsamhet från den alterneringsledigas sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet. Återkravet kan dessutom frångås helt efter det att beslut om återkrav har givits, om det med beaktande av ersättningstagarens ekonomiska situation inte längre är ändamålsenligt att fortsätta återkrävandet eller om det med hänsyn till det belopp som

inte återkrävts medför oskäligen kostnader att fortsätta återkrävandet.

21 §

Tillämpning av lagen om utkomtskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat bestäms i denna lag skall lagen om utkomtskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) tillämpas i fråga om ansökan om alterneringsersättning, avslag på grund av för sent inlämnad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott i betalningen eller betalning till lägre belopp, antalet förmånsdagar per vecka, beslut om alterneringsersättning, undanröjande av beslut och självrättelse, preskription av fordringar, skyldighet att lämna uppgif-

ter, rätt att få uppgifter och utmätningsmans rätt till information, erhållande och utlämnande av uppgifter samt arbetslöshetsnämnden.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Den tredje meningen i 19 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 september 2004.

Lag

om ändring av 12 kap. 4 § lagen om offentlig arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 12 kap. 4 § 1 mom. som följer:

12 kap.

Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner

4 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Beträffande ansökan om utbildningsstöd och i tillämpliga delar ersättning för uppehälle, skyldighet att lämna uppgifter, beslut om ersättningar, förvägran av förmån på grund av försenad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott eller till-

fällig minskning av utbetalningen, utbetalning till någon annan än en studerande, återkrav, preskription av fordringar, kvittning, överföring till annan person, korrigering, rättelse av fel, erhållande och utlämnande av uppgifter samt samboende och boende åtskils gäller vad som bestäms om arbetslöshetsförmåner i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i lagen om arbetslöshetskassor, om inte något annat bestäms i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 14 § lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 januari 1997 om stöd för skolresor för studerande i gymnasieutbildning och yrkesutbildning (48/1997) 14 §, sådan den lyder i lag 136/2003, som följer:

14 §

Hänvisningsbestämmelse

Om något annat inte bestäms i denna lag, iaktas i tillämpliga delar vad som i lagen om studiestöd bestäms om verkställighet, justering och inställelse av studiestöd, återkrav och preskription

av fordringar, självrättelse, undanröjande av beslut, erhållande och användning samt utlämnande av uppgifter, utmättnings- och överföringsförbud samt finansiering.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 9 § lagen om vårdbidrag för barn

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juli 1969 om vårdbidrag för barn (444/1969) 9 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1314/2003, som följer:

9 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iaktas dessutom i tillämpliga delar 35—39, 39 b och 40 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f och 46 j §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80, 82, 85, 86, 88,

88 a och 88 b § folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 8 § lagen om handikappbidrag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 februari 1988 om handikappbidrag (124/1988) 8 §, sådan den lyder i lag 1315/2003, som följer:

8 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iaktas dessutom i tillämpliga delar 1 d, 35—39, 39 b, 40, 42, 43 och 44 §, 45 § 1 och 4 mom., 46, 46 b—46 d, 46 f, 46 i och 46 j §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80, 82, 85, 86, 88, 88 a och 88 b §

folkpensionslagen samt lagen om folkpensionsindex (456/2001), i fråga om sistnämnda lag dock inte det belopp som nämns i 2 § 3 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 14 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) 14 §, sådan den lyder i lag 1316/2003, som följer:

14 §	2—4 mom., 46 d, 46 f, 46 i, 46 j, 74 b och 74 c §,
Om inte något annat bestäms i denna lag, iakt-	79 § 1 och 4 mom. samt 80, 82, 85, 86, 88 a och
tas i tillämpliga delar 28 §, 31 § 2 mom., 35,	88 b § folkpensionslagen.
37—39, 39 a, 39 b, 40, 42, 43, 43 a och 44 §, 45 §	
1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §, 46 c §	Denna lag träder i kraft den
	200 .

Lag

om ändring av 37 § familjepensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/1969) 37 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1317/2003, som följer:

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakt-
 tas i tillämpliga delar 35, 37—39, 39 b, 40—42,
 43 och 44 §, 45 § 1, 2 och 4 mom., 46 och 46 b §,
 46 c § 2—4 mom., 46 d—46 f, 46 i, 46 j, 73, 73 a,
 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79, 80, 82, 85, 86, 88, 88 a
 och 88 b § folkpensionslagen (347/1956). Om
 mottagaren av barnpension innan pensionen bör-
 jar inte har varit bosatt i Finland den tid av 10 år
 som förutsätts i 41 § folkpensionslagen, kan pen-
 sionen utan hinder av boende utomlands betalas
 om barnets vårdnadshavare uppfyller bosätt-
 ningskravet.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 17 § lagen om frontmannapension

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 januari 1977 om frontmannapension (119/1977) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1318/2003, som följer:

17 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakt-
tas dessutom i tillämpliga delar 35, 37—39, 39 a,
39 b, 40—42, 43, 44—46, 46 b, 46 c, 46 f, 46 j,
73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79, 80, 82, 85, 86,
88, 88 a och 88 b § folkpensionslagen samt la-
gen om folkpensionsindex (456/2001). Vid be-

stämmande av extra fronttillägg iakttas dessutom i tillämpliga delar 26 § 7 mom. folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 10 § lagen om betalning av fronttillägg utomlands

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 25 november 1988 om betalning av fronttillägg utomlands (988/1988) 10 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1319/2003, som följer:

10 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakt-
tas i tillämpliga delar 35 § 1 och 2 mom. samt 37,
40, 46 b, 46 f, 46 j, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 79,

82, 85, 86, 88, 88 a och 88 b § folkpensionslagen
samt lagen om folkpensionsindex (456/2001).

Denna lag träder i kraft den 200

Helsingfors den 16 mars 2004